

K 513 / 431
b. Pörmány

Jistéri iótárs!

Ma indítottam útnak az előfizetés a Poporina,
melynek megjelentetését s sütkerét várva velem,
mintán az irányban néleményem szerint nagyon
keveset tudtam a utolsó évvelében.

Magam is beváltandó igazságot, hűdőlő szemmel
azt hisz dolgozok, a mely tulajdonképpen epik re-
gényekkel kepezem mindegy előfavarát nagy be-
reterés.

Héred az, s ha hennakénted tartod meg, s ha
nem itéled arra valóval megered viltá, mindén
nyitkodik róvi pázármas s meg most fő isélom
ant, belőnyitani: hogy nemer hangzati s kisé-
kennely kinnretek anyai nyelvének, mind vés
épen oly alkalmasnak a keppinomatok társadal-
mi emelkedése mint bár mely más; az utóval
fogyva fogalkodom garraim oly éhnyelhet (tal-
palkal, melyek tulajdonképpen inkább a nőket s

azok is csak egy néző síkbeli; éppen a voltai fuj-
ra nem voltak barátja a tülkelvőre, nyoma is vési
gye nyelvék, fővel mind amek a mi pályán
Sinnára való töreséket gíval.

Ittaz nem minden búker nélkül munkálkodunk
a tőre, mutatja nemzeti nyelvék azai nyelv,
nem áldotaim nyelvékkel felis kőreimben.

Nem akarnak továbbra igazán nem, és is kő-
felis kőreim nyelvék, mindes kőreim

Pörmanniglye Pörmanniglye

Arvid 1862. Dec. 22.

S.
a.
e.
e.
c.

